

23 Ιουνίου 2020

Γέροντας Πετρώνιος: Σ' όλη τη ζωή της η μητέρα μου ζούσε βαθιά πνευματική ζωή!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ο Ρουμάνος Αγιορείτης, Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Πετρώνιος.

Γράφει ο Γέροντας Πετρώνιος για τη μητέρα του Ολυμπία:

Σ' όλη τη ζωή της η μητέρα μου ζούσε βαθιά πνευματική ζωή. Στις εορτές συμμετείχε με πολλή ευλάβεια, ακόμη και στις μικρότερες.

Βέβαια δεν γνώριζε από βιβλία, είχε όμως διάκριση και διαίσθηση· δεν γνώριζε από εορταστικούς κύκλους και όμως συμμετείχε σ' όλες τις εορτές, στις νηστείες και στα ετήσια μνημόσυνα της Εκκλησίας μας αλάνθαστα.

Η ελεημοσύνη της ήταν η βασική της φροντίδα σχεδόν σε καθημερινή βάση. Τους ξένους τους καλούσε από το δρόμο, τους φιλοξενούσε στο σπίτι μας και τους ανέπαυε. Ποτέ δεν ανεχώρησε έστω και ένας πτωχός από το σπίτι μας με αδειανά τα χέρια.

Ο πατέρας μου την ονειδίζε ενίοτε, διότι είχε σε μεγάλο βαθμό ανοικτά τα χέρια της. Στα μνημόσυνα των νεκρών συμμετείχε με πολλή ευλάβεια.

Κάθε Σάββατο πρωί έδινε ξεχωριστή ελεημοσύνη για τους κοιμηθέντες: μία λεκάνη

γάλα ή φαγητό, και νερό που μετέφερε η ίδια για τους γείτονες. Κατόπιν ασχολείτο με την καθαριότητα των ρούχων για την επομένη ημέρα και στη συνέχεια μαγείρευε το φαγητό για το τραπέζι της Κυριακής, διότι την Κυριακή ουδέποτε μαγείρευε.

Όταν κτυπούσε η καμπάνα του εσπερινού, όλες οι δουλειές για την αυριανή ημέρα είχαν τελειώσει και έτσι άρχιζε την ημέρα της Κυριακής.

Το πρωί της Κυριακής φορούσαμε όλοι τα καθαρά μας ρούχα και εσώρουχα και πηγαίναμε στην εκκλησία. Ο πατέρας μας σηκωνόταν πολύ πρωί. Αφού έκανε την προσευχή του, μετά διάβαζε τους Χαιρετισμούς του Ιησού Χριστού από το Ωρολόγιο και κατόπιν διάβαζε περικοπές από την Καινή Διαθήκη.

Όταν αναχωρούσαμε για την εκκλησία, πρώτα ζητούσαμε συγγνώμη οι μεν από τους δε: «Συγχωρέστε», και «ο Θεός να σε συγχωρέση»! Αυτό συνέβαινε όχι μόνο μεταξύ μας, με τους ανθρώπους του σπιτιού μας, αλλά και με τους γείτονες.

Τις νηστείες – τις τρεις ημέρες της εβδομάδος, Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, καθώς και τις μεγάλες νηστείες τις κρατούσε με πολλή ευλάβεια και ακρίβεια, καθώς και τα μικρά παιδιά, έστω και να ήσαν άρρωστα.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ήταν ένα γεγονός σημαντικό στη χριστιανική ζωή όλων μας.

Είχαμε σκεύη διατηρημένα μόνο γι' αυτό τον καιρό, όπως λεκάνες, πιάτα και κουτάλια. Το Πάσχα και τα Χριστούγεννα οι γιορτές στα χωριά μας διαρκούσαν πολλές ημέρες.

Η μητέρα μου ήταν μία ανεπανάληπτη νοικοκυρά. Αυτή έραβε, ύφαινε στον αργαλειό, έπλεκε. Μας έκανε η ίδια όλα τα ενδύματά μας: Υποκάμισα, παλτό, γελέκια, ζακέτες, καθώς και βελέντζες και άλλα σκεπάσματα, για τα κρεβάτια μας. Μεγάλωσε οκτώ παιδιά, έξι κορίτσια και δύο αγόρια, και μας ανέθρεψε όλα με το φόβο του Θεού, με σεβασμό απέναντι στους ανθρώπους και με τιμή. Δεν λυπόταν να μας δέρνη κιόλας, όταν χαλούσαμε την τάξι του «κοινοβίου» της.

Ευλάβεια, πίστη, εκπλήρωση των χριστιανικών μας παραδοσιακών καθηκόντων μας είχαν γίνει φυσική συνήθεια. Επήγαζαν μέσα από την ύπαρξή της. Ομοίως η αγάπη της για το Θεό, η καλωσύνη, η μετριοφροσύνη της...

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το βιβλίο, "Γεροντικό Ρουμάνων Πατέρων", των εκδόσεων
Ορθόδοξος Κυψέλη.